

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/479/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204186
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512204186.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: BL M. H., s.r.o., U. XX, F., IČO: XX XXX XXX, zastúpený: Advokátska kancelária Soukeník - Štrpka, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi M. R., S. E. XXX/X, Y. nad F., za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, zastúpený: JUDr. Ladislav Mikluš, advokát, Stará Baštová 2, Košice, o zaplatenie 331,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 15C/167/2012-44 zo dňa 15.5.2014, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom návrh zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 68,38 eur na účet JUDr. Ladislava Mikľuša, Sofijská 13, Košice do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa toto rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil predmetnú pohľadávku zo zmluvy o pripojení, ktorú uzatvoril s odporcom právny predchodca navrhovateľa L. M. a.s. Pretože odporca neplnil podmienky zo zmluvy o pripojení, právny predchodca navrhovateľa mu vyfakturoval faktúrou č. 7902505701 splatnou 5.4.2009 zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur podľa dohody v zmluve o pripojení v čl. 3, 4 a 5. Odporca potvrdil, že zobral od L. a.s. telefón a to krátko po tom ako sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, nemal žiaden príjem, preto nemohol platiť dohodnuté platby.

Do tohto konania vstúpil dňa 20.9.2012 vedľajší účastník na strane odporcu - OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice. Vedľajší účastník navrhol návrh zamietnuť ako nedôvodný, pretože navrhovateľ nepreukázal, že má nárok na vymáhanú zmluvnú pokutu, nepreukázal v akom rozsahu porušil odporca zmluvné povinnosti, vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľský vzťah a takto dohodnutá zmluvná pokuta predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ustanovení § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje zmluvnú pokutu a uviedol, že preto, aby bola zmluvná pokuta platne dohodnutá je potrebné ju určito identifikovať, teda opísať, plnenie ktorej povinnosti zmluvná pokuta zabezpečuje. V spotrebiteľskej zmluve akú uzatvoril odporca s právnym predchodcom navrhovateľa v predmetnej veci, so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu a taktiež podmienky za akých navrhovateľ dohodol zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, podľa názoru súdu prvého stupňa to poškodzuje spotrebiteľa - odporcu. Ďalej súd prvého stupňa citoval ustanovenia § 52,

53, 54 Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú podmienky pre uzatváranie spotrebiteľských zmlúv a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a uviedol, že neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že mu vznikla škoda, ktorá predstavuje rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a akciovou cenou tohto mobilného telefónu, za ktorú ho poskytol odporcovi. Ďalej uviedol, že aj keby bol zo strany odporcu splnený predpoklad protiprávneho úkonu, k vzniku škody na strane navrhovateľa nedošlo, pretože za škodu nemožno považovať to, že v rámci ohrozenej obchodnej politiky, navrhovateľ predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podaným návrhom, bolo možno dosiahnuť iným spôsobom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal, aby požadoval od odporcu doplatenie skutočnej trhovej ceny poskytnutého mobilného telefónu. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože mobilný telefón odporca obdržal od navrhovateľa za dojednanú kúpnu cenu. Preto súd prvého stupňa návrh zamietol v celom rozsahu.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný a mal by nárok na náhradu trov konania, trovy konania nepriznal, pretože preukázateľné trovy konania mu nevznikli. Osud odporcu zdieľa aj vedľajší účastník na strane odporcu pri rozhodovaní o trovách konania. Keďže vedľajší účastník na strane odporcu bol zastúpený advokátom, súd prvého stupňa preto vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 68,38 eur za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie k návrhu a to 2 x 26,56 eur a 2 x 7,63 eur režijný paušál podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Tieto trovy konania pre vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa uložil nahradiť neúspešnému navrhovateľovi.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a to proti výroku o priznaných trovách právneho zastúpenia pre vedľajšieho účastníka. Uviedol, že v tejto časti rozhodnutia, súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože priznané trovy právneho zastúpenia pre vedľajšieho účastníka považuje navrhovateľ za neúčelne vynaložené trovy. Uviedol, že odporca ako združenie na ochranu spotrebiteľa, ak sa zúčastní konania ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, pri rozhodovaní o trovách konania musí súd prihliadať na to, či tieto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom náleze sp. zn. II ÚS 78/3 vyslovil, že ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať, nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky. Preto navrhovateľ je toho názoru, že vedľajší účastník môže poskytnúť pomoc odporcom ako spotrebiteľom bez potreby právneho zastúpenia zo strany advokátov, pretože spotrebiteľské združenia zriadené za účelom ochrany práv spotrebiteľov by mali disponovať takým personálnym zložením, ktoré je schopné poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že v tomto konaní nešlo o účelný vstup vedľajšieho účastníka do konania, išlo o hromadný vstup združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, došlo k vstupu do konania bez toho, aby vedľajší účastník vopred vedel o konkrétnych okolnostiach sporu a všetky úkony vedľajšieho účastníka po obsahovej a formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru. Ďalej navrhovateľ poukázal na to, že prínos vstupu vedľajšieho účastníka do tohto konania nebol žiadny, pretože vedľajší účastník vo svojom vyjadrení nepoukázal na inú skutočnosť, než na ktorú majú súdy povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti a to neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a premlčanie uplatneného nároku. Navrhovateľ uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať a teda hlavný účastník musí s takýmto vstupom výslovne súhlasiť. V prejednávanej veci takýto súhlas zo strany odporcu nebol daný. Preto neplatí ani domnienka podľa § 101 ods. 3 O.s.p., že ak odporca výslovne neuviedol, že nesúhlasí

so vstupom vedľajšieho účastníka na jeho strane do konania, že by týmto vyjadril svoj súhlas so vstupom do konania, pretože toto nie je vyjadrením sa k postupu a vedeniu konania odporcu. Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu neprizná trovy konania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že Občiansky súdny poriadok nevylučuje, aby sa ktorýkoľvek účastník konania dal zastúpiť advokátom. V rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisíce súdnych konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou združujúcou 17 advokátov a ďalších 24 pracovníkov, ktorá ho zastupuje v súdnych konaniach, vystupovali iba laici, ktorí sú združení v občianskom združení na ochranu práv spotrebiteľov bez možnosti právneho zastúpenia. V prejednávanej veci preto vstup vedľajšieho účastníka do konania bol účelný, jeho vyjadrenie k žalobe bolo nanajvýš účelné, pretože na základe tohto vyjadrenia bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Ďalej vedľajší účastník uviedol, že ak by si navrhovateľ uplatňoval pohľadávky v súdnych konaniach v súlade so zákonom, nemal by problém s trovami vedľajšieho účastníka, ak by aj spotrebiteľia boli zastúpení v každom konaní právnym zástupcom. Zo strany navrhovateľa však ide o vedomé a masívne si uplatňovanie nezákonného nároku. Vedľajší účastník nesúhlasil s tým, že trovy právneho zastúpenia v tomto konaní neboli účelné, pretože právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie k žalobe až potom, ako sa dôkladne oboznámil s obsahom žaloby a jeho príloh a svoje tvrdenia vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril a toto vyjadrenie malo za následok pozitívne ovplyvnenie rozhodnutia súdu v prospech spotrebiteľa. Neobstojí ani tvrdenie navrhovateľa, že súd ex offio musí prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky, pretože ak by táto úvaha bola správna, potom by žiaden úkon právnej služby odporcu, ktorý sa bráni pred neprávom, nemohol byť považovaný za účelne vynaložený, pretože súd je pri rozhodovaní viazaný zákonom, nemôže neprávom priznať. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia deklaruje aj rozsudok Európskeho súdneho dvora zo dňa 22.12.2010 vo veci C/279/2009 v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené aby sa jej dovolávali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať a nechať sa zastupovať. Ďalej vedľajší účastník uviedol, že zákonodarca privileguje združenie na ochranu práv spotrebiteľov a priznáva mu postavenie vedľajšieho účastníka a to z toho dôvodu, že práve iba takéto združenie môže vstúpiť do konania na ochranu práv spotrebiteľa, pretože je to v súlade s cieľmi tohto združenia. Ak by zákonodarca nešpecifikoval občianske združenie, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, umožnil by každému občianskeho združenia vstúpiť do konania a potom by do konania vstupovali aj občianske združenia na podporu dodávateľov proti spotrebiteľom. Ďalej vedľajší účastník uviedol, že súd pri rozhodovaní o trovách konania musí vziať na zreteľ aj to, že navrhovateľ si vo viacerých konaniach sústavne a vedome uplatňuje proti spotrebiteľom neprijateľnú zmluvnú pokutu, ktorá bola viackrát právoplatne judikovaná súdmi Slovenskej republiky a vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Napriek tomu navrhovateľ takúto zmluvnú pokutu uplatňuje aj v prejednávanej veci. Navrhovateľ teda cielene a účelovo skúša proti veľkému počtu spotrebiteľov uplatniť si nároky, ktoré sú v rozpore s právom. Preto nie je žiaden rozumný dôvod pri rozhodovaní o trovách konania aby navrhovateľ nebol zaviazaný na náhradu trov konania pre vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vedľajší účastník preto navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania pre vedľajšieho účastníka. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,32 eur (hodnota jedného úkonu zníženého o polovicu na 13,28 eur a režijný paušál 8,04 eur).

Odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, odvolanie smeruje proti výroku o trovách konania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenia v napadnutej časti vo výroku o trovách konania a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje. Na doplnenie dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku a k odvolaniu navrhovateľa o trovách konania, odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Z citovaného ustanovenia § 93 ods. 4 vyplýva, že vedľajší účastník má v súdnom konaní, do ktorého vstúpil, tie isté práva a povinnosti ako účastník konania, teda má právo podľa § 137 O.s.p. aj na náhradu trov konania a na odmenu za zastupovanie, ak je jeho zástupcom v súdnom konaní advokát.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania aj pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka musí postupovať tak, ako pri rozhodovaní o trovách konania samotného účastníka konania a posudzovať, či sú to účelné trovy konania podľa § 142 Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že vedľajší účastník - OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, vstúpil do konania na strane odporcu svojím písomným podaním z 10.8.2012, ktoré osobne doručil súdu prvého stupňa dňa 4.9.2012. Následne písomným podaním zo 17.9.2012 podal podrobné písomné vyjadrenie k veci. V tomto písomnom podaní poukazuje na neprijateľnú zmluvnú podmienku - dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur a poukazuje na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky v tejto veci a na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora. Toto písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo doručené navrhovateľovi dňa 7.12.2012, ku ktorému sa vedľajší účastník vyjadril písomným podaním z 2.10.2013 a obhajuje svoju uplatnenú pohľadávku titulom zmluvnej pokuty. Poukazuje na jej dôvodnosť a primeranosť. V tomto písomnom podaní navrhovateľ nenamieta vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania, preto podľa § 93 ods. 3 O.s.p. súd prvého stupňa nemal dôvod pre rozhodovanie o pripustení alebo nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka do tohto konania bez návrhu navrhovateľa. Na pojednávaní dňa 15.5.2014 bol osobne prítomný odporca, ktorý nenamietať vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania a sám zjavne nevedel o tom, že v spotrebiteľskej zmluve bola neprijateľná podmienka, týkajúca sa predmetnej uplatnenej zmluvnej pokuty.

Odvolací súd preto považoval vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do tohto konania za účelný úkon, pretože vedľajší účastník hájil účelne práva odporcu, ktorý ich sám hájiť nevedel. Odvolací súd by za neúčelné trovy právneho zastúpenia na strane vedľajšieho účastníka považoval také trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ak by právneho zástupcu z radov advokátov mal aj samotný odporca. Odporca však v tomto konaní právneho zástupcu z radov advokátov nemal, odporca je osoba v hmotnej núdzi a preto, ak jeho práva v tomto konaní hájil vedľajší účastník zastúpený advokátom, nepovažoval to odvolací súd za neúčelné úkony a neúčelné trovy právneho zastúpenia. Práve naopak toto kvalifikované právne zastúpenie vedľajšieho účastníka prinieslo pre odporcu ako spotrebiteľa úspech v tomto konaní.

Odvolací súd preto podľa § 219 O.s.p. potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 68,38 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože predmetom odvolacieho konania nebola vec sama, ale trovy konania a preto vyjadrenie vedľajšieho

účastníka k odvolaniu navrhovateľa o trovách konania podľa § 209a ods. 1 O.s.p. nemožno považovať za účelné trovy odvolacieho konania vykonané vedľajším účastníkom na ochranu práv odporcu ako spotrebiteľa.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.